

دور دنیا

شکل انسان بی تحرک در آینده

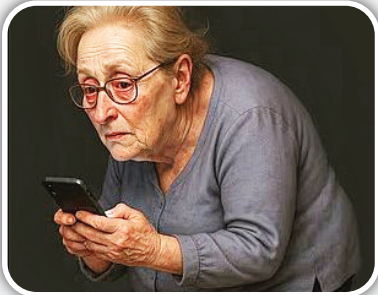

سال هاست که گاه و بی گاه، هشدار کارشناسان سلامت را درباره سبک زندگی بی تحرک انسان امروزی می خوانیم. حالا گروهی از پژوهشگران در چارچوب برنامه «جهان ما» و براساس نتایج طرحی تحقیقی، تصویری فرضی را از انسان ۲۵ سال آینده ارائه کرده اند. آنها در این طرح، شخصیت یا مدلی به نام «هم» به عنوان نماد یک انسان غیر فعال معمولی در سال ۲۰۵۰ میلادی پدید آورده اند تا خطرهای پیش روی انسان کم تحرک امروزی را بر چسته کنند.

بر پایه این طرح پژوهشی، چنانچه عموم انسان های امروزی سبک زندگی کم تحرک و گرایش به راحتی بیش از حد خود را تغییر ندهند، در دهه های آینده شکل انسان نیز به طور چشمگیری تغییر می یابد و به تدریج نسلی با شکل ظاهری ناهنجار و بدنی بیمار و ناتوان به وجود خواهد آمد. کارشناسان مذکور می گویند که ۲۱ درصد از بزرگسالان و ۸۰ درصد از نوجوانان به اندازه لازم فعالیت بدنی ندارند و «هم» را ساخته اند تا با نگاهی به ویژگی های جسمی او، تأثیر بلند مدت بی تحرکی انسان بر سلامت و ظاهر او را به طور آشکارتری نشان بدهند.

اخیرا مجله نیوزویک و روزنامه دیلی میل هر کدام به شکلی به این طرح پژوهشی پرداخته اند و با اشاره به برخی ویژگی های مشترک انسان امروزی مانند استفاده طولانی مدت از گوشی تلفن همراه و صفحه نمایش، مصرف زیاد فست فود و عدم فعالیت بدنی، نسبت به عوارض این سبک زندگی یا به تعبیر دیلی میل این «تنبلی دیجیتال» هشدار بدهند. به گزارش این دو نشریه، مطالعه مذکور نشان می دهد که سم، یا فرد بی تحرک سال ۲۰۵۰ چشمان گودرفته و خسته با قرمزی زیاد ناشی از چشم دوختن بیش از حد به صفحه نمایش، چهره های رنگ پریده، عضلات صورت افتاده، بدنی قوز کرده، گردنی خمیده و با علائم پیری زودرس، واریس، تورم در پاها، لکه های طاسی در سر و... خواهد داشت.

این سال ها انواع پیام های تبلیغاتی به ما می گوید دیگر لازم نیست از خانه بیرون بیایید و هر خریدی که دارید به ما بسپارید و به خاطر همین خیلی از ما، انواع خریدها را از غذا و نان و میوه تا وسایل بزرگ خانگی بدون مراجعه به فروشگاه و از خانه سفارش می دهیم و اغلب حتی حاضر نیستیم برای تحویل گرفتن خرید خود تا در خانه هم برویم، بلکه انتظار داریم پیک، خرید را تا در واحد بیاورد. اگر کمی به تبلیغات و وسایل خانگی جدید دقت کنیم، می بینیم حالا اینترنت اشیا، کمک می کند که حتی وسایل خانه را هم بدون تکان خوردن از جای خود به کار بگیریم. همه این کم تحرکی ها و تنهایی ها، انسان را به در در سر خواهد انداخت. این تیم برای واقعی تر کردن تصویر انسان بی تحرک در آینده، با استفاده از هوش مصنوعی پیش بینی های مشابهی روی تصویر شعاری از مشاهیر مانند برد پیت، مریل استریپ و لیونل مسی نیز انجام داد. این شبیه سازی تصاویر، برد پیت را با چشم هایی قرمز و شکم پرآمده، مریل استریپ را با کمر خمیده و تحرک محدود و لیونل مسی را با پوست آویزان و زانوهای خمیده به دلیل ورزش نشدن نشان می دهد.

جغرافیای ورزشی ایران

شهرهایی که در افکار عمومی کشورمان با ورزش های خاصی گره خورده اند

سیدسروش طباطبایی پور | روزنامه نگار | ورزش در زندگی آدم ها، نقشی بنیادین دارد و نه تنها در حفظ سلامت، بلکه برای ارتقای کیفیت روح و روان آدمی مفید است. ورزش حتی در شکل گیری اخلاق و روابط اجتماعی مؤثر است و شاید به همین دلیل است که فلسفه اصلی بسیاری از مسابقات ورزشی مثل المپیک، ارتقای صلح، دوستی، برابری و همبستگی میان

ملت هاست. در ایران نیز از دیرباز ورزش های سنتی مثل کشتی پهلوانی، زورخانه ای و چوگان رواج داشت و حتی در دوره هایی مثل قاجار با اوایل دوره پهلوی در کشور ما بیشتر جنبه تفریحی یا آیینی داشت تا اینکه در سال ۱۳۲۰ نخستین فدراسیون های رسمی ورزشی مثل کشتی، وزنه برداری و فوتبال شکل گرفت و ایران ۷ سال بعد، نخستین حضور رسمی خود را در بازی های ۱۹۴۸

لندن تجربه کرد و قدم در مسیر حرفه ای در سطح جهان گذاشت. اما در دنیای ورزش حرفه ای به دلایلی چون تعداد مدال آوران، زیرساخت ها یا براساس عرف جامعه، بعضی از شهرها با بعضی از ورزش ها مشهور هستند و حتی آنها را خاستگاه برخی ورزش ها می دانند. در اینجا سری به بعضی از شهرهای ایران می زنیم و ورزش پرآوازه آن شهر را مرور می کنیم.

جوبار و کشتی آزاد

مازندران است و آوازه کشتی گیران و پهلوانانش و در میان شهرهای این استان سرسبز، برخی جوبار را پایتخت کشتی ایران می دانند. باشگاه های کشتی فعال این شهرستان حدود ۸۰ هزار نفری، مدال آوران بی شمارش چون حسن یزدانی، مهدی حاجی زاده، رضا یزدانی، کمیل قاسمی و... این شهر را به کشتی اش شهره کرده است. بیش از ۲۰ باشگاه فعال کشتی در این شهرستان فعال است که به نسبت تراکم جمعیت آن، بسیار چشمگیر است.

خوزستان و فوتبال

سال هاست که ۲ تیم پرطرفدار فوتبال آبی و قرمز، با پخت نشین هستند و براساس برخی منابع تاریخی، نخستین بازی های فوتبال در میدان مشق تهران انجام شد، اما بسیاری شهر مسجد سلیمان و شهر آبادان در استان خوزستان را خاستگاه این ورزش پرطرفدار در ایران می دانند؛ آنقدر که هر وقت نام برزیل به گوش می رسد، همه یاد تیم های هجومی آبادانی می افتند. می گویند نخستین زمین فوتبال ایران در مسجد سلیمان ساخته شده است.

ورزش زورخانه ای و شیراز

ورزش زورخانه ای، قدمتی بیش از ۳۰۰۰ سال دارد و ریشه آن به آیین های پهلوانی و رزمی بازمی گردد. این ورزش در سال ۲۰۱۰ به عنوان میراث فرهنگی ناملموس در فهرست جهانی یونسکو ثبت شد و برخی شهرها مثل تهران، اصفهان و شیراز به عنوان مهم ترین شهرهای تاریخی این ورزش شناخته می شوند؛ مدیریت شهر شیراز با نگاهی به زیرساخت های ورزشی، پروژه های متعددی را در حوزه ورزش زورخانه ای به اجرا گذاشته است.

تکواندو و اصفهان

اصفهان، یکی از قطب های پیشرو در رشته تکواندو است که با باشگاه های فعال جایگاه ویژه ای در این ورزش دارد. مثلا، ماه پیش هفتمین دوره المپیاد استعداد های برتر ورزشی دختران کشور در رشته تکواندو در این شهر برپا شد که تیم تکواندوی این شهر عنوان نایب قهرمانی را به دست آورد. ناهید کیانی، مدال آور المپیک پاریس از جمله کسانی است که از باشگاه های این شهر اوج گرفت.

ارومیه و والیبال

پادشاه کارگریش، پدیده والیبال دهه های ۹۰ و ۵۰ شمسی، یکی از اسطوره های فراموش نشدنی والیبال ایران و شناسنامه والیبال ارومیه است که آکادمی های این شهر به همت او و دیگران فعال شده و توانسته بزرگانی چون سعید معروف، کاپیتان سال های طولانی تیم ملی و میلاد عبادی پور، محمدرضا حضرت پور و بزرگان دیگری را به تیم ملی والیبال ایران تقدیم کند و شاید به همین دلیل است که تا نام ارومیه به گوش می رسد، بلندقامتان والیبال ایران به یاد می آیند.

گنبد کاووس و اسب سواری

سوارکاری در بسیاری از شهرها مثل تبریز، ارومیه و مشهد رواج دارد، اما تا نام این ورزش قدیمی را می شنویم، یاد دشت های وسیع تر کمن صحرا و گنبد کاووس و پیست سرعت بهار و پاییز می افتیم. شاید یکی از معتبرترین مسابقات سوارکاری سرعت در این منطقه انجام می شود و البته نژاد برتر اسب سرعت هم در ایران، اسب تر کمن است؛ به ویژه زیر نژادهای «یموت» و «آخال تکه» که به خاطر استقامت، سرعت بالا و هوش در مسابقات اسبدوانی شهرت دارند.

وزنه برداری و اردبیل

ظهور وزنه برداری در ایران، از شهرهایی مثل تهران و اهواز شکل گرفت و قهرمانی محمد نصیری، یکی از مدال آورترین قهرمانان این رشته در باشگاه های تهران اتفاق افتاد، اما در سال های اخیر و با ظهور حسین رضازاده، قهرمان سنگین وزن از اردبیل و باشگاه های فعال این شهر، اردبیل حالا به یکی از قطب های وزنه برداری ایران تبدیل شده است. این شهر با گسترش زیرساخت های وزنه برداری، میزبان برخی مسابقات و اردوهای تیم های گوناگون در سال های اخیر بوده است.

فوتبال بانوان و کرمان

یکی از طلایه داران قهرمانی در میان تیم های فوتبال بانوان ایران با ۱۱ مقام قهرمانی، تیم فوتبال بانوان خاتون بم است. این شهر از جمله نخستین شهرهایی است که فوتبال بانوان را به صورت حرفه ای سازماندهی کرده. اخیرا مر ضیه جعفری، سرمربی تیم ملی فوتبال بانوان ایران و سرمربی تیم خاتون بم نیز از سوی کنفدراسیون فوتبال آسیا، به عنوان برترین سرمربی این قاره کهن شناخته شد.

خوش خبر

درهای قدیمی، بوم نقاشی

تصورش را بکنید؛ روستایی آرام در دل طبیعت که برای چند روزی، سکوتش را به همه شاد قلم موها و یاشیدن رنگ فرس می دهد. اینجا «کولیم» است؛ جایی که در روزهای اخیر، میزبان یک اتفاق دلنشین و منحصر به فرد بود. قصبه جان گرفتن دوباره درهای چوبی و قدیمی که هر کدامشان به یک تابلوی نقاشی زنده تبدیل شد.

ماجرای این قرار نبود که حدود ۲۰ هنرمند هنرهای تجسمی از گوشه و کنار استان سمنان، کوله پشتی هایشان را بپسندند و به دل روستای هدف گردشگری کولیم در شهرستان مهدیشهر روند. آنها در جشنواره ای خلاقانه به نام «آرت در»، رسالت لطیفی داشتند: می خواستند با زبان رنگ و هنر، بر تن درهای کهنه روستا، نقشی نو و جانی دوباره بزنند. هر دری، بومی شده برای روایتی از فرهنگ و طبیعت همین منطقه. نقش گل ها، پرندگان و طرح های با ظرافت بر چوب نشست و لیخندی رنگین را به چهره روستا هدیه داد.

اما این موج رنگین همین جا متوقف نشد. این کاروان خلایق، جمعه اخیر مسپرش را به قلب کویر، به روستایی باستانی و قصبه گو به نام «بیابانک» در شهرستان سرخه جج کرد تا ثابت کند هنر، مرز و جغرافیایی نمی شناسد.

بیابانک روایتی متفاوت دارد؛ روستایی که قدمتش به دوران پارینه سنگی می رسد و مردمانش روزگاری در دل زمین خانه های دست کند می ساختند؛ روستایی که تا همین چند سال پیش، نفس های آخرش را می کشید اما به همت اهالی دلسوزش، دوباره جان گرفته است. حالا تصور کنید در چنین بافت تاریخی و کاهگلی، هنرمندان از راه می رسند، نه برای نقاشی روی درهای چوبی، بلکه برای چالشی جدید: جان بخشیدن به درهای فلزی، سرد و گاه زنگ زده.

نتیجه شگفت انگیز بود. هر دری، قابی شد برای روایتی نو. به گفته مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان، «آرت در» یک ایده بی سابقه برای بازآفرینی هویت بصری روستاها و معرفی آنها به عنوان مقاصد گردشگری فرهنگی است؛ حرکتی که قرار است هر دو هفته یک بار در گوشه ای دیگر از این استان پهناتور تکرار شود و داستان هر روستا را با مستندهایی به زبان های دیگر، برای جهانیان روایت کند.

این رویداد که با همکاری نهادهای مختلفی چون میراث فرهنگی و پارک علم و فناوری شکل گرفته، یک پیام ساده اما قدرتمند دارد: هنر می تواند به متروک ترین نقاط هم زندگی ببخشد و یک روستای کوچک با جمعیتی صد و چند نفره را به یک گالری هنری در فضای باز تبدیل کند. از درهای چوبی کولیم تا ورق های فلزی بیابانک، هنر ثابت کرد که می تواند پلی باشد میان گذشته و آینده، میان فراموشی و احیا. این سفر تازه آغاز شده است و ما مشتاقانه منتظریم ببینیم ایستگاه بعدی این قطار زیبایی و خلایق، کدام روستای فراموش شده را به یک گالری زنده در فضای باز تبدیل خواهد کرد.

